

Sygnatura akt III RC 238/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Skiera-Bilska

Protokolant: sekr. sąd. Patrycja Tomasik

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2022 roku w Kole

na rozprawie

sprawy z powództwa W. K. (1)

przeciwko R. K.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej

I. Ustanawia rozdzielność majątkową małżeńską między powódką W. K. (1) nazwisko rodowe K. a pozwanym R. K. wynikającą z zawarcia przez nich związku małżeńskiego w dniu 3 września 2011 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w U., oznaczenie aktu 1011043/00/AM/ (...) – z dniem 21 lipca 2019 roku.

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 100,00 zł tytułem zwrotu połowy opłaty sądowej od pozwu.

IV. Koszty zastępstwa procesowego znosi wzajemnie między stronami.

Sędzia:

Agnieszka Skiera-Bilska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 października 2021 r. powódka W. K. (1) wniosła o ustanowienie z dniem 21 lipca 2019 r. rozdzielności majątkowej małżeńskiej w miejsce wspólności ustawowej małżeńskiej wynikającej z zawartego przez nią związku małżeńskiego z pozwanym R. K. w dniu 3 września 2011 r.

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 marca 2022 r. pozwany R. K. wniósł o ustanowienie między powódką a nim rozdzielności majątkowej małżeńskiej, wynikającej ze związku małżeńskiego zawartego przez strony – z dniem 4 sierpnia 2019 r.

Na terminie rozprawy w dniu 6 kwietnia 2022 r. powódka zmodyfikowała żądanie pozwu, wnosząc o ustanowienie rozdzielności z dniem 28 czerwca 2018 r., albowiem nie miała wiedzy o darowiźnie o której się dowiedziała z dokumentów załączonych do odpowiedzi na pozew. R. K. natomiast podtrzymał stanowisko dotyczące daty ustanowienia rozdzielności, podnosząc że ta okoliczność nie ma znaczenia (vide: protokół rozprawy z dnia 6 kwietnia 2022 r., k.186-188).

W replice na odpowiedź na pozew z dnia 20 kwietnia 2022 r. powódka oświadczyła, iż w pełni popiera powództwo i tym samym stanowisko zawarte w treści pozwu, wszelkie twierdzenia i wnioski w nim zawarte.

Na terminie rozprawy w dniu 1 czerwca 2022 r. powódka wносиła jak w pozwie zmodyfikowanym na rozprawie, tj. od daty 28 czerwca 2018 r., zaś pozwany wносиł i wywodził jak w odpowiedzi na pozew z dniem 4 sierpnia 2019 r. (vide: protokół rozprawy z dnia 1 czerwca 2022 r., k.208-209).

Sąd ustalił, co następuje:

R. K. i W. K. (1) zawarli związek małżeński w dniu 3 września 2011 r. Ze związku tego pochodzą małoletnie dzieci: O. K. urodzony w dniu (...) oraz W. K. (2) i K. K. urodzone w dniu (...) Strony nie zawierały umowy majątkowej małżeńskiej. W skład ich majątku wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...) położonego przy ulicy 3 maja 3 C w D. oraz ruchomości stanowiące wyposażenie mieszkania. W dniu 28 czerwca 2018 r. pozwany przekazał ojcu A. K. w drodze darowizny samochód osobowy marki M. (...), rok produkcji 1997, nr rejestracyjny (...) o deklarowanej wartości 1.500 zł. Zakup tego pojazdu miał miejsce w czasie trwania związku małżeńskiego stron i został sfinansowany z środków, które pozwany odkładał na wszelki wypadek.

Pozwany od 2012 r. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w D., w ramach której zajmuje się branżą IT. Na rozpoczęcie tej działalności pozwany za zgodą powódki przeznaczył środki pieniężne pochodzące z ich prezentów ślubnych. W ramach prowadzonej działalności pozwany leasingował samochód. Ponadto, R. K. pracuje w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. w charakterze informatyka. Pozwany posiada konto osobiste i firmowe.

W. K. (1) w 2016 r. wróciła do pracy, gdyż wówczas syn stron zaczął uczęszczać do przedszkola, zaś ich córki poszły do żłobka. Wynagrodzenie za pracę powódka otrzymywała w kwocie rzędu 2.000 zł – 4.000 zł w zależności od tego czy sobie dorabiała, przy czym opłacała z niego mieszkanie, rachunki, przedszkole, a to co zostało wpłacała na rachunek bankowy, na który wpływały też środki od państwa. Zdarzyło się, że pozwany wypłacił wszystkie środki z tego rachunku. Na większe zakupy dla domu strony jeździły wspólnie i to pozwany za nie płacił. Główne źródło utrzymania stron stanowiła firma prowadzona przez R. K..

W 2018 r. strony założyły lokatę dla syna, na której były gromadzone środki z urodzin, świąt itp., które zostały wypłacone przez pozwanego w 2019 r.

Strony w czasie trwania związku małżeńskiego wyjeżdżały na wczasy za granicę. W okresie od dnia 24 czerwca 2018 r. do dnia 2 lipca 2018 r. byli w Bułgarii. Strony wyjeżdżały też na kilkudniowe wypady na terenie Polski.

W 2019 r. strony również miały również wspólnie wyjechać, lecz gdy powódka podjęła decyzję o rozwodzie, to z tego zrezygnowali. Środki wpłacone na ten wyjazd zostały zwrócone pozwanemu.

W dniu 26 maja 2019 r. powódka wyprowadziła się ze wspólnej sypialni i nie chciała już kontynuować związku małżeńskiego z pozwanym. W. K. (1) zamknęła wspólny rachunek bankowy stron i w dniu 6 czerwca 2019 r. otworzyła własny rachunek. Powódka prosiła pozwanego, aby wyprowadził się z mieszkania, lecz nie chciał tego zrobić. Wobec tego, powódka w dniu 21 lipca 2019 r. wyprowadziła się razem z dziećmi do swoich rodziców, zabierając najpotrzebniejsze rzeczy dla siebie i dzieci. W dniu 27 lipca 2019 r. R. K. był na ostatniej wspólnej imprezie urodzinowej dzieci. W następnym dniu powódka pojechała do mieszkania stron po komodę. Po wyprowadzce powódki to R. K. korzysta z ich mieszkania, lecz nie reguluje należności związanych z jego utrzymaniem i w związku z tym powstało zadłużenie w kwocie 13.000 zł, które W. K. (1) uregulowała z pomocą swojej matki. Powódka ma klucze do mieszkania stron, lecz miała miejsce sytuacja, że pozwany zmienił zamki i W. K. (1), żeby wejść do mieszkania musiała wezwać policję. Po raz ostatni W. K. (1) była w tym mieszkaniu w marcu 2022 r. W dalszym ciągu pozostają w nim rzeczy powódki oraz dzieci stron.

Obecnie powódka wraz z dziećmi zamieszkuje w wynajmowanym mieszkaniu.

W. K. (1) w dniu 27 czerwca 2019 r. wniosła do Sądu Okręgowego w Koninie pozew o rozwód. W uzasadnieniu pozwu o rozwód W. K. (1) podniosła, że pomiędzy nią a R. K. nastąpił trwały i zupełny rozkład pożycia. Nadto, wskazała, iż strony nie współżyją ze sobą, oddzielnie gospodarują swoimi zarobkami, nie tworząc faktycznie wspólnego gospodarstwa. Od już długiego czasu strony korzystają ze wspólnego mieszkania w ten sposób, że R. K. zajmuje sypialnię, a W. K. (1) śpi w dużym pokoju połączonym z kuchnią. Pomimo, że strony zajmują wspólnie jedno mieszkanie, funkcjonują w nim jak obcy sobie ludzie. Od dawna strony żyją swoim życiem, pozostając względem siebie obojętnymi. Natomiast R. K. w odpowiedzi na pozew z dnia 31 lipca 2019 r. nie wyraził zgody na rozwiązanie małżeństwa poprzez rozwód i wniósł o skierowanie stron do mediacji m.in. w celu rozpatrzenia możliwości dalszego trwania związku małżeńskiego. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew R. K. zaprzeczył, aby pomiędzy stronami wygasły wszelkie więzi, które łączą małżonków w prawidłowo funkcjonujących rodzinach. Niezależnie od tego, wskazał, iż konflikt stron rozpoczął się ponownie od zdarzenia z dnia 26 maja 2019 r. W. K. (1) uznała, że chce mieć spokój i się rozwieść. Postanowiła również opuścić wspólną sypialnię i zaczęła żyć swoim życiem. Mimo tego, R. K. miał nadzieję, że związek małżeński stron uda się utrzymać.

Wyrokiem z dnia 18 stycznia 2022 r. Sąd Okręgowy w Koninie w sprawie I C 606/19 rozwiązał przez rozwód małżeństwo stron bez orzekania o winie. Wyrok ten jest prawomocny. Powódka zainicjowała postępowanie o podział majątku stron.

Dowód: odpis zupełny aktu małżeństwa (k.7); umowa darowizny samochodu (k.65-66); dokumentacja fotograficzna (k.195-196); faktury (k.203-204); pozew o rozwód z dnia 23 czerwca 2019 r. wraz z załącznikami (k.3-65 akt I C 606/19 Sądu Okręgowego w Koninie); odpowiedź na pozew o rozwód wraz z załącznikami (k.73-390 akt I C 606/19 Sądu Okręgowego w Koninie); wyrok Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 18 stycznia 2022 r. w sprawie I C 606/19 (k.1379 akt I C 606/19 Sądu Okręgowego w Koninie); częściowo zeznania powódki W. K. (1) (e-protokół (...):08:48 – 01:10:03, k.186v-187v); częściowo zeznania pozwanego R. K. (e-protokół (...):00:53 – 00:20:26, k.208-209)

W. K. (1) w dniu 5 listopada 2018 r. zaciągnęła w (...) Bank SA z siedzibą we W. kredyt konsumpcyjny wraz z ubezpieczeniem w kwocie 37.708,09 zł, podlegający spłacie w 60 ratach do dnia 15 listopada 2023 r., przy czym wysokość 59 rat wynosi 717,40 zł, zaś wysokość ostatniej raty korygującej wynosi 717,22 zł.

Ponadto, powódka w dniu 5 listopada 2018 r. zawarła z (...) Bank SA z siedzibą w W. umowę kredytu konsolidacyjnego w kwocie 200.000 zł z przeznaczeniem na potrzeby konsumpcyjne w kwocie 43.117,35 zł oraz na spłatę zobowiązań kredytowych z tytułu: umowy kredytu na zakup towarów, usług i papierów wartościowych na rachunek prowadzony w (...) Bank SA w kwocie 8.321,65 zł; umowy kredytu niecelowego oraz studenckiego na rachunek prowadzony w (...) SA w kwocie 16.778 zł; umowy kredytu (karty kredytowej) na rachunek prowadzony w (...) SA w kwocie 8.728 zł; umowy kredytu niecelowego oraz studenckiego na rachunek prowadzony w (...) SA w kwocie 58.394 zł; umowy kredytu niecelowego oraz studenckiego na rachunek prowadzony w (...) SA w kwocie 21.326 zł oraz umowy kredytu na zakup towarów, usług i papierów wartościowych na rachunek prowadzony w (...) Bank SA w kwocie 5.535 zł i zapłatę kosztów kredytu. Powyższe zobowiązanie z kredytu konsolidacyjnego powódka zaciągnęła za zgodą pozwanego R. K.. W związku z tym kredytem W. K. (1) zobowiązała się do jego uregulowania w 144 ratach kapitałowo-odsetkowych. Powódka część środków pochodzących z kredytu konsolidacyjnego przeznaczyła na mieszkanie, w tym remont. W. K. (1) systematycznie spłaca powyższe zobowiązania.

Dowód: umowa o kredyt gotówkowy z dnia 5 listopada 2018 r. (k.18-21); umowa o kredyt konsolidacyjny wraz z załącznikami (k.22-34); częściowo zeznania powódki W. K. (1) (e-protokół (...):08:48 – 01:10:03, k.186v-187v);

R. K. w dniu 29 marca 2017 r. zaciągnął pożyczkę w (...) SA z siedzibą w W. wraz z ubezpieczeniem w kwocie 31.979,80 zł na okres 96 miesięcy, którą zobowiązany jest spłacać w ratach kapitałowo-odsetkowych, przy czym pierwsza rata była płatna do dnia 20 maja 2017 r. i wynosiła 641,80 zł, druga rata i kolejne, do przedostatniej raty łącznie wynoszą po 468,51 zł miesięcznie, zaś ostatnia rata jest płatna do dnia 20 kwietnia 2025 r. i wynosi 463,31 zł.

Z kolei w dniu 13 września 2017 r. pozwany zaciągnął pożyczkę w (...) SA z siedzibą w W. w kwocie 23.413,29 zł na okres 96 miesięcy, którą zobowiązany jest spłacać w ratach kapitałowo-odsetkowych przy czym pierwsza rata była płatna do dnia 10 listopada 2017 r. i wynosiła 528,31 zł, druga rata i kolejne, do przedostatniej raty włącznie wynoszą po 355,29 zł miesięcznie, zaś ostatnia rata jest płatna do dnia 10 października 2025 r. i wynosi 345,60 zł.

W dniu 2 stycznia 2018 r. R. K. zaciągnął w (...) Bank SA z siedzibą we W. kredyt konsumpcyjny wraz z ubezpieczeniem w kwocie 39.824,30 zł, podlegający spłacie w 60 ratach do dnia 8 stycznia 2023 r., przy czym wysokość 59 rat wynosi 852,34 zł, zaś wysokość ostatniej raty korygującej wynosi 852,30 zł.

Pozwany w dniu 18 stycznia 2018 r. zaciągnął w (...) Bank SA z siedzibą w W. kredyt konsumpcyjny wraz z ubezpieczeniem w kwocie 41.660,88 zł na okres 84 miesięcy, przy czym pierwsza rata była płatna do dnia 20 lutego 2018 r. i wynosiła 695,49 zł, natomiast wysokość kolejnych rat wynosi 674,31 zł miesięcznie.

R. K. w dniu 22 marca 2018 r. zaciągnął w (...) Bank (...) SA z siedzibą we W. pożyczkę wraz z ubezpieczeniem w kwocie 30.000 zł, podlegającą spłacie w 60 ratach od dnia 16 kwietnia 2018 r. po 960,33 zł miesięcznie, z tym, że termin płatności ostatniej raty w kwocie 960,35 zł przypada na dzień 16 marca 2023 r.

W dniu 19 kwietnia 2018 r. pozwany zaciągnął w (...) Banku (...) SA z siedzibą w K. pożyczkę w kwocie 49.900 zł, podlegającą spłacie w 96 ratach od dnia 21 maja 2018 r. po 721,04 zł miesięcznie, przy czym termin płatności ostatniej raty w kwocie 721,32 zł przypada na dzień 21 kwietnia 2026 r.

Pozwany w dniu 15 czerwca 2018 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą (...) zaciągnął w (...) Bank SA z siedzibą w W. za zgodą powódki kredyt na finansowanie tej działalności w kwocie 151.000 zł na okres 119 miesięcy, z tym, że termin ostatecznej spłaty przypada na dzień 22 maja 2028 r.

R. K. w dniu 17 stycznia 2019 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą (...) zaciągnął w (...) Bank SA z siedzibą w W. za zgodą powódki kredyt na finansowanie tej działalności w kwocie 134.000 zł na okres 119 miesięcy, z tym, że termin ostatecznej spłaty przypada na dzień 20 grudnia 2028 r. Jednocześnie pozwany wystąpił z wnioskiem o udzielnie przez (...) gwarancji spłaty ww. kredytu w wysokości stanowiącej 80% tego kredytu do dnia 17 kwietnia 2021 r.

W dniu 29 stycznia 2019 r. pozwany za zgodą powódki zawarł z (...) Bank SA z siedzibą w W. umowę kredytu konsolidacyjnego w kwocie 200.000 zł z przeznaczeniem na potrzeby konsumpcyjne w kwocie 36.717,35 zł oraz na spłatę zobowiązań z tytułu umowy kredytu niecelowego oraz studenckiego na rachunek prowadzony w (...) Bank SA w kwocie 133.282,65 zł. W związku z tym kredytem R. K. zobowiązał się do jego uregulowania w 96 ratach kapitałowo-odsetkowych w kwocie po 2.733,58 zł miesięcznie od dnia 7 marca 2019 r., przy czym ostatnia rata w kwocie 2.733,42 zł płatna do dnia 8 lutego 2027 r.

R. K. w marcu 2019 r. zaciągnął w (...) SA z siedzibą w W. kredyt konsumpcyjny w kwocie 45.000 zł na okres 96 miesięcy.

Pozwany w dniu 12 stycznia 2021 r. zawarł z (...) SA z siedzibą w W. umowę konsolidującą spłatę jego zobowiązań, które na dzień 30 grudnia 2020 r. wynosiły łącznie 92.477,19 zł i wynikały z umów o kredyt gotówkowy z dnia 2 marca 2019 r. oraz z dnia 4 marca 2019 r. R. K. zobowiązał się uregulować ww. zadłużenie poprzez spłatę 156 miesięcznych równych rat kapitałowo-odsetkowych.

Jeden z ww. kredytów zaciągnięty przed kwietniem 2018 r. był wzięty na zakup mieszkania w D. oraz na jego remont. Początkowo po wyprowadzce powódki, R. K. regulował pełne kwoty powyższych zobowiązań finansowych z pomocą rodziców. Obecnie toczą się sprawy sądowe odnośnie tych zobowiązań z powództwa A. o kwotę 204.000 zł oraz z powództwa S. Bank co do kwoty 24.000 zł. Pozostałe zobowiązania kredytowe są na poziomie 300.000 zł – 400.000 zł (kredyty konsolidowane).

Dowód: umowa pożyczki z pakietem ubezpieczeniowym wraz z załącznikami (k.67-75); umowa pożyczki wraz z harmonogramem spłaty (k.76-81); umowa o kredyt gotówkowy i o świadczenie usług bankowości elektronicznej (k.82-86); szczegółowa umowa ubezpieczenia indywidualne ubezpieczenie na życie (k.87-88); szczegółowa umowa ubezpieczenia assistance Pomoc Na (...) (k.89-91); formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego (k.92-94); umowa kredytu konsumpcyjnego gotówkowego wraz z załącznikami (k.95-103); formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego – konsumpcyjny kredyt gotówkowy (k.104-107); umowa pożyczki gotówkowej wraz z załącznikami (k.108-118); umowa o pożyczkę (k.119-124); umowa kredytu (...) wraz z załącznikami (k.125-135); umowa kredytu (...) wraz z załącznikami (k.136-152); umowa o kredyt konsolidacyjny wraz z załącznikami (k.153-168); umowa kredytu gotówkowego wraz z załącznikami (k.169-178); umowa konsolidująca spłatę zobowiązań (k.179-183); częściowo zeznania powódki W. K. (1) (e-protokół (...):08:48 – 01:10:03, k.186v-187v); częściowo zeznania pozwanego R. K. (e-protokół (...):00:53 – 00:20:26, k.208-209)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów z dokumentów i częściowo zeznań powódki W. K. (1) oraz częściowo zeznań pozwanego R. K..

Na przyznanie im częściowo waloru wiarygodności zasługiwały zeznania powódki W. K. (1). Sąd nie dał im wiary w zakresie w jakim powódka opisywała sposób prosperowania firmy pozwanego i przedstawiała motywy, którymi kierowała się wyrażając zgodę na zaciąganie przez pozwanego zobowiązań kredytowych dotyczących prowadzonej przez niego działalności. Relacja powódki w powyższym zakresie była wewnętrznie sprzeczna.

Za polegające częściowo na prawdzie Sąd uznał zeznania pozwanego R. K., albowiem nie można im dać wiary co do tego, że powódka wyprowadziła się w dniu 4 sierpnia 2019 r., skoro z wiarygodnych w tym zakresie zeznań W. K. (1) wynika, iż nastąpiło to w dniu 21 lipca 2019 r.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2022 r. (vide: protokół rozprawy z dnia 6 kwietnia 2022 r., k.186-188) Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominął wnioski stron o przesłuchanie świadków B. K. i A. K., gdyż okoliczności na które świadkowie mieliby zostać przesłuchani nie są sporne w sprawie i przeprowadzenie tych dowodów zmierzałoby tylko i wyłącznie do przedłużenia postępowania.

Natomiast postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 1 czerwca 2022 r. (vide: protokół rozprawy z dnia 1 czerwca 2022 r., k.208-209) Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominął wnioski dowodowe pełnomocnika powódki wskazane w pkt 2, 3, 4 i 5 pisma z dnia 20 kwietnia 2022 r. oraz pominął wnioski dowodowe pełnomocnika pozwanego wskazane w pkt I i II pisma z dnia 23 maja 2022 r., albowiem w ocenie Sądu wnioski dowodowe i wskazane okoliczności, które te wnioski mają wykazać nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje

Na gruncie niniejszej sprawy powódka W. K. (1) domagała się ostatecznie ustanowienia rozdzielności majątkowej pomiędzy nią a pozwanym R. K. z dniem 28 czerwca 2018 r. Z kolei pozwany wnosił o ustanowienie tej rozdzielności z dniem 4 sierpnia 2019 r.

W świetle stanowisk stron uprawnionym jest stwierdzenie, iż kwestią sporną między nimi nie była co do zasady sama konieczność ustanowienia rozdzielności majątkowej. Istniejące rozbieżności dotyczyły zaś daty, od której ustanowienie rozdzielności majątkowej między stronami powinno nastąpić.

Strony zawarły związek małżeński w dniu 3 września 2011 r. Zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o., z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków.

Zgodnie z art. 52 § 1 k.r.o., z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej. Natomiast w myśl § 2 powołanego artykułu, rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym

w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielną majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

Jak wynika z tezy wyroku Sądu Najwyższego, ustanowienie przez sąd rozdzielną majątkową między małżonkami, którzy pozostawali we wspólności ustawowej lub umownej, z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa jest dopuszczalne w zasadzie tylko wtedy, gdy z powodu separacji faktycznej (życia w rozłączeniu) niemożliwe było już w tym dniu ich współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym (vide: wyrok SN z dnia 11 grudnia 2008 r., sygn. akt II CSK 371/08, publ. (...) LEX nr 490945). Z kolei w myśl innej tezy wyroku Sądu Najwyższego, ważnym powodem w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. nie jest każda postać (przejaw) separacji faktycznej małżonków, lecz tylko taka, która zarazem uniemożliwia im lub znacznie utrudnia współdziałanie w zarządzie ich majątkiem wspólnym (vide: wyrok SN z dnia 13 stycznia 2000 r., sygn. akt II CKN 1070/98, publ. (...) LEX nr 50872)

W zgodzie z utrwalonym w judykaturze poglądem, orzekanie o zniesieniu małżeńskiej wspólności majątkowej z datą wsteczną jest dopuszczalne także po prawomocnym rozwiązaniu związku małżeńskiego przez rozwód, jeżeli powództwo zostało wytoczone przed tą datą. (...). (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 1994 r., sygn. akt III CZP 44/94, publ. (...) LEX nr 4056)

Przedmiotowa sprawa została zainicjowana przez powódkę w dniu 14 października 2021 r., zaś wyrok rozwodowy został wydany przez Sąd Okręgowy w Koninie w dniu 18 stycznia 2022 r. i w momencie orzekania przez tut. Sąd był już prawomocny. W świetle tego, nie było przeszkód do orzekania o ustanowieniu rozdzielną majątkową między stronami z datą wsteczną.

Przenosząc powyższe rozważania i poglądy judykatury na grunt niniejszej sprawy, zdaniem Sądu, dopuszczalne było ustanowienie rozdzielną majątkową między stronami z datą wsteczną, tj. z dniem 21 lipca 2019 r., w którym doszło do wyprowadzki powódki wraz z dziećmi z mieszkania stron.

W rachubę nie wchodziło ustanowienie rozdzielną majątkową między stronami z dniem 28 czerwca 2018 r., skoro w tym w wakacje strony były razem, nie doszło do żadnego rozpadu związku małżeńskiego. Powódka jeszcze w dniu 17 stycznia 2019 r. wyraziła zgodę na zawarcie przez pozwanego umowy kredytu z (...) Bank SA z siedzibą w W. w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Następnie w dniu 29 stycznia 2019 r. W. K. (1) wyraziła zgodę na zawarcie przez R. K. umowy kredytu konsolidacyjnego z (...) Bank SA z siedzibą w W.. Tym samym, po 28 czerwca 2018 r. strony współdziałały w kwestiach majątkowych. Kwestią drugorzędą w niniejszej sprawie było to, że pozwany właśnie w tym dniu przekazał ojcu samochód w drodze darowizny. Nawet, gdyby rzeczywiście dokonał tego bez wiedzy powódki, nie mogło to stanowić podstawy do ustanowienia rozdzielną majątkową z tą datą z przyczyn wyżej powołanych. Rozporządzenia majątkiem mają jedynie znaczenie w sprawie o podział majątku wspólnego.

Poza tym, Sąd nie mógł się przychylić do ustanowienia rozdzielną majątkową między stronami z datą określoną przez pozwanego, tj. 4 sierpnia 2019 r., gdyż w świetle dokonanych w sprawie ustaleń powódka wraz z dziećmi wyprowadziła się ze wspólnego mieszkania stron już w dniu 21 lipca 2019 r., zaś wspólne pożycie fizyczne stron ustało jeszcze wcześniej. Wobec tego, niezrozumiałym dla Sądu jest obstawanie przez pozwanego przy dacie 4 sierpnia 2019 r., skoro bez wątpliwości nie można jej uznać za datę graniczną w zakresie rozkładu pożycia stron i to choćby w świetle treści uzasadnienia pozwu o rozwód, jak i treści uzasadnienia odpowiedzi na pozew o rozwód. Zapatrywania tego nie weryfikuje okoliczność, że R. K. w odpowiedzi na pozew o rozwód początkowo wnosił o skierowanie stron do mediacji, żywiąc nadzieje na utrzymanie małżeństwa.

Stosownie do ukształtowanego w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądu, ustanowienie rozdzielną majątkową może stwarzać zagrożenie dla interesów wierzycieli, co nakłada na Sąd obowiązek poczynienia stosownych ustaleń w ramach toczącego się postępowania (vide : OSNC 1994/12/246 ; OSNC 1995/4/70). W ocenie Sądu, w realiach przedmiotowej sprawy, ustanowienie przez Sąd rozdzielną majątkową z datą wcześniejszą niż dzień wytoczenia powództwa, nie będzie niosło ze sobą zagrożenia dla interesów wierzycieli, gdyż strony w ten sposób nie zostają zwolnione od odpowiedzialności za zobowiązania zaciągnięte w trakcie trwania małżeństwa.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd na podstawie przytoczonych powyżej przepisów prawa ustanowił rozdzielność majątkową małżeńską między powódką W. K. (1) a pozwanym R. K. wynikającą z zawarcia przez nich związku małżeńskiego w dniu 3 września 2011 r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w U., z dniem 21 lipca 2019 r., natomiast w pozostałym zakresie oddalił powództwo (punkt I i II wyroku).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 100 zł tytułem zwrotu połowy opłaty sądowej od pozwu (punkt III wyroku). Zdaniem Sądu, uzasadnionym okazało się obciążenie stron kosztami sądowymi po połowie, gdyż Sąd według własnej oceny ustalił datę ustanowienia pomiędzy stronami rozdzielności majątkowej, nie przychylając się tym samym do ustanowienia tej rozdzielności ani z datą ostatecznie wskazywaną przez powódkę ani przez pozwanego.

Ponadto, Sąd na podstawie art. 100 k.p.c., zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego mając na względzie, że strony w jednakowym zakresie są odpowiedzialne za wynik procesu (punkt IV wyroku).

Sędzia Agnieszka Skiera-Bilska